

Arrest

nr. 282 732 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U hangt het Jezidi geloof aan. Na uw legerdienst verhuisde u naar Rusland om daar te werken. U woonde er van 1990 tot 1998 en had uw eigen onderneming als schoenmaker. U keerde terug naar Georgië om voor uw oudere ouders te zorgen. U reisde enkele keren met een visum naar Duitsland om auto's te verhandelen. U verbleef eveneens enige tijd in Kazachstan en Oekraïne. In 2010 opende u drie winkels in Georgië. Na een half jaar sloot u deze omdat ze niet genoeg inkomsten genereerden. U opende eveneens een casino. In die periode werd u door enkele personen naar het bos mee genomen. Zij vroegen 5.000 USD van u en u werd door hen in

elkaar geslagen. Nadat uw casino twee maand open was, werden alle casino's in de stad verzegeld en werd iedereen beboet. U moest uw casino sluiten en kende nadien geen problemen meer met de personen die geld van u eisten.

In 2020 opende u een schoenmakersatelier in de wijk Gldanski. Er werkten 10 personen voor u. Op een gegeven moment kwam een groep mensen bij u langs. Ze vroegen van u een maandelijks bedrag van 300 USD in ruil voor hun bescherming. Enkel van hen werkten voor de politie, anderen hadden banden met het criminele milieu. In augustus of september 2020 werd u omwille van de pandemie gevraagd een hoger bedrag van 1.000 USD te betalen. U weigerde dit echter. In de zomer van 2021 werd u door deze mannen naar een bos mee genomen. Ze sloegen u, staken u met een mes en bedreigden u. Als u hen tegen eind oktober geen 20.000 USD zou betalen, zouden ze u vernietigen. Liftend raakte u tot uw auto en reed u naar huis. Aangezien uw verwondingen na ongeveer een week tot tien dagen niet verbeterden, zocht u medische verzorging in het ziekenhuis. Na dit incident besliste u om Georgië te verlaten. U stopte met werken en regelde uw documenten.

Op 14 oktober 2021 verliet u Georgië. U reisde met het vliegtuig via Turkije naar België, waar u dezelfde dag nog aankwam. Op 29 oktober 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort en uw rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door een groep personen die u voor uw vertrek afpersten en bedreigden (CGVS p. 16).

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen. U kan niet aannemelijk kan maken dat u recent voor uw vertrek werd afgeperst.

Eerst en vooral waren uw verklaringen omtrent de duur van de afpersing inconsistent. Zo verklaarde u tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u gedurende ongeveer twee jaar werd afgeperst (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Aangezien u uit Georgië vertrok in oktober 2021 (CGVS p. 3), zou dit willen zeggen dat uw problemen met deze groep mensen begonnen in het najaar van 2019. Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u deze personen betaalde sinds anderhalf jaar geleden (CGVS p. 8). Uw onderhoud op het CGVS vond plaats in februari 2022, wat zou willen zeggen dat u beschermingsgeld betaalde sinds de tweede helft van 2020. Zelfs indien u bedoeld zou hebben dat u anderhalf jaar voor uw vertrek begon met het betalen van geld, kloppen uw verklaringen hieromtrent nog steeds niet met de verklaringen die u aflegde tijdens uw onderhoud op de DVZ. Aangezien deze afpersing geen detail betreft, maar de kern van uw relaas vormt, kan van u verwacht worden dat u hier consistente verklaringen over zou kunnen afleggen. Uw inconsistente verklaringen over de duur van de periode waarin u werd afgeperst doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Na analyse van het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de duur van de periode tussen het moment dat u voor het eerst werd gevraagd om 1.000 USD te betalen en het moment dat u in elkaar werd geslagen evenmin consistent waren. Wanneer u gevraagd werd hoeveel tijd er tussen deze twee momenten zat verklaarde u: "Enkele maanden, omdat ik ook met periodes werkte, het was niet makkelijk om me te vinden in die periode, wanneer ze me tegen kwamen hebben ze me mee genomen." (CGVS p. 11). U verklaarde tijdens hetzelfde onderhoud eveneens dat u voor het eerst werd gevraagd 1.000 USD te betalen in augustus of september 2020 (CGVS p. 11). Aangezien u in de zomer van 2021 in elkaar werd geslagen (CGVS p. 7), zou dit willen zeggen dat u (in plaats van enkele maanden) ongeveer een jaar nadat u voor het eerst werd gevraagd meer te betalen, werd aangevallen. Deze inconsistente verklaringen met betrekking tot de duur van de periode tussen de aanvankelijke vraag om meer te betalen en de laatste bedreiging – een kernelement uit uw relaas – doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is uw gedrag niet in overeenstemming met de door u voorgehouden vrees. U verklaarde dat u in de zomer van 2021 werd mee genomen en in elkaar geslagen. De personen die u fysiek verwondden

zouden eveneens uw paspoort, dat u toen bij u had, hebben afgenomen. Na dit voorval besloot u te vertrekken (CGVS p. 12-13). In de maanden na het incident hield u zich bezig met het regelen van uw documenten en uw vertrek (CGVS p. 13). U verklaarde: "En daarna (na het incident) ben ik beginnen documenten regelen. Er was tijd nodig om PP te regelen, wanneer ik, zodra ik de documenten in handen kreeg ben ik snel vertrokken en ben naar hier vertrokken." (CGVS p. 11). U verklaarde verder dat uw zoon reeds oud was, uw ouders overleden waren en niets u nog in Georgië hield (CGVS p. 13). Los van het feit dat het merkwaardig is dat u uw paspoort steeds op zak had (CGVS p. 7), dient opgemerkt te worden dat uw paspoort reeds werd uitgegeven op 2 augustus 2021 (zie groene map document 1). Zelfs nadat u Georgië kon verlaten met uw paspoort bleef u nog twee en halve maand daar. Indien u in Georgië daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou lopen, is het dan ook niet geloofwaardig dat u nog meer dan twee maand bleef, hoewel u wel de kans en de intentie had snel te vertrekken. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan uw voorgehouden vrees.

Ten slotte dient een totaal gebrek aan documenten ter staving van uw asielrelaas vastgesteld te worden. Hoewel er van u verwacht kan worden dat u uw relaas met verschillende documenten zou kunnen staven, blijft u hierbij in gebreke. Zo kon u geen enkel bewijs voorleggen van het atelier dat u uitbaatte en legde u evenmin medische documenten neer in verband met de verwondingen die u zou hebben opgelopen. U verklaarde het gebrek aan bewijs in verband met uw werk aanvankelijk door te zeggen dat u er niet op had gerekend dat u zou vertrekken en dat u uw vertrek niet had voorbereid. Wanneer u gevraagd werd of u dan nog aan documenten in verband met uw atelier zou kunnen komen, bleek uit uw antwoord dat u niet wist aan wie u documenten moest opvragen. Wanneer u gevraagd werd of u enige aankoop- of verkoopdocumenten had, antwoordde u louter dat u niets had. U zou uw zaak evenmin hebben geregistreerd (CGVS p. 6-7). Indien u werkelijk eigenaar was van een schoenenatelier in Georgië kan echter wel van u verwacht worden dat u dit met documenten zou kunnen staven. U slaagt er dan ook niet in aan te tonen dat u de laatste paar jaar voor uw vertrek uit Georgië daadwerkelijk een schoenenatelier heeft uitgebuit.

Het gebrek aan documentatie met betrekking tot de medische zorg die u kreeg, verklaarde u opnieuw door te zeggen dat u er niet op gerekend had dat u zou vertrekken. Verder beweerde u dat de zaken in Georgië anders lopen dan in België en dat men daar uitdrukkelijk zelf om zijn documenten moet vragen (CGVS p. 12). Uit de verklaringen die u later tijdens hetzelfde interview aflegde (cfr. supra), blijkt dat u na het incident in het bos nog enkele maanden in Georgië bleef om uw documenten te regelen. U vernieuwde voor uw vertrek zelfs nog uw rijbewijs (CGVS p. 11, 12, 13, zie groene map document 2). De uitleg dat u geen documenten ter staving van uw relaas kan voorleggen omdat u niet wist dat u zou vertrekken, raakt dan ook kant noch wal. Het gebrek aan documentatie tast uw geloofwaardigheid verder aan.

U verklaarde doorheen het onderhoud dat er ook vóór u begon met uw schoenenatelier verschillende incidenten waren (CGVS p. 8). Zo zou u in de periode van 2010-2011 eveneens afgeperst zijn geweest en in elkaar zijn geslagen voor geld (CGVS p. 13). U kende echter geen problemen meer nadat u het casino sloot (CGVS p. 13-14). Wanneer u gevraagd werd naar de periode tussen 2010 en 2020, verklaarde u dat u geen bijzonder ernstige problemen had gekend. Indien u in die tien jaar bijzonder ernstige problemen zou hebben gehad, zou u uit Georgië zijn vertrokken (CGVS p. 14). U zou enkel kleine problemen hebben gekend die u zelf kon oplossen (CGVS p. 14-15). Hieruit blijkt dan ook niet dat u vóór 2020 in Georgië een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld onder subsidiaire bescherming zou hebben gelopen.

Verder verklaarde u dat u in Georgië sinds uw kindertijd werd onderdrukt en beschouwd werd als mens van een 'derde soort' omwille van het feit dat u Jezidi bent (CGVS p. 16). In dit verband dient te worden opgemerkt dat uw etnische origine op zich geen aanleiding geeft om in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging te weerhouden. Uit informatie die beschikbaar is en werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers niet dat er de laatste jaren sprake is van daden van vervolging ten aanzien van Jezidi omwille van hun religie. Een eventuele vrees voor vervolging omwille van uw religie dient persoonlijk en in concreto te worden aangetoond.

Uw verklaringen over de problemen die u zou hebben meegemaakt omwille van het feit dat u Jezidi bent, bleven echter oppervlakkig en vaag. Gevraagd welke problemen u kende omwille van het feit dat u Jezidi bent herhaalde u dat jullie onderdrukt werden en beschouwd als mensen van een 'derde soort'. U verklaarde eveneens dat Georgiërs eerder werden aangenomen voor werk dan Jezidi. Gevraagd welke problemen u dan in uw persoonlijke leven had meegemaakt, herhaalde u dat u heel uw leven problemen had, dat u daarom zo vaak weg en op de vlucht was en dat u niet zou zijn vertrokken als uw leven normaal was. Wanneer u werd gevraagd om dit concreet te maken en werd gewezen op het feit dat uw verklaringen vaag bleven, antwoordde u dat u de problemen die u had, normaal had uitgelegd en dat u heel uw leven werd gediscrimineerd. Op de vraag hier voorbeelden van te geven antwoordde u louter dat u 'heel de weg' werd gediscrimineerd. Wanneer u om meer uitleg werd gevraagd herhaalde u dat het moeilijk was werk te vinden en dat er overal problemen waren (CGVS p. 16). Hoewel u verschillende keren de mogelijkheid had uit te leggen hoe u in Georgië discriminatie zou hebben ervaren omwille van het feit dat u Jezidi bent,

komt u niet verder dan te stellen dat het moeilijk was werk te vinden. In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat u volgens uw eigen verklaringen verschillende jobs hebt uitgeoefend in Georgië: zo opende u drie winkels, had u een casino, importeerde u auto's vanuit Amerika (CGVS p. 6, 8, 15). Uit uw verklaringen bleek bovendien niet dat u met de winkels en het casino moest stoppen omwille van (problemen gelieerd aan) uw geloofsovertuiging (CGVS p. 6, 8). U toont dan ook niet aan dat u in Georgië omwille van uw religie discriminatie heeft meegemaakt die zwaarwichtig of dermate frequent was dat dit gelijk gesteld zou kunnen worden met vervolging.

In verband met uw medische problemen dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U zou last hebben van diabetes en slijmophoping in uw voorhoofd. Sinds u in België bent heeft u problemen met uw nieren (CGVS p. 17). Wanneer u gevraagd werd of u in Georgië behandeld kan worden voor uw gezondheidsproblemen verklaarde u dat er in Georgië geen specialisten meer zijn (CGVS p. 17). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u omwille van uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep in uw land van herkomst niet op een passende behandeling van uw medische problemen zou kunnen rekenen. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. Uw paspoort en rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens en informatie met betrekking tot uw vlucht naar Europa, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)".

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld

in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Georgië vreest vermoord te worden door een groep personen die haar voor haar vertrek afpersten en bedreigden (notities CGVS, p. 7 en 16).

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.5. Wat betreft haar vrees om vermoord te worden door haar afpersers, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij recent voor haar vertrek werd afgeperst.

Vooreerst dient in dit verband gewezen te worden op haar inconsistente verklaringen over de duur van de afpersing, dewelke reeds ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande. Door verwerende partij worden in dit verband volgende vaststellingen gedaan: *“Eerst en vooral waren uw verklaringen omtrent de duur van de afpersing inconsistent. Zo verklaarde u tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u gedurende ongeveer twee jaar werd afgeperst (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Aangezien u uit Georgië vertrok in oktober 2021 (CGVS p. 3), zou dit willen zeggen dat uw problemen met deze groep mensen begonnen in het najaar van 2019. Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u deze personen betaalde sinds anderhalf jaar geleden (CGVS p. 8). Uw onderhoud op het CGVS vond plaats in februari 2022, wat zou willen zeggen dat u beschermingsgeld betaalde sinds de tweede helft van 2020. Zelfs indien u bedoeld zou hebben dat u anderhalf jaar voor uw vertrek begon met het betalen van geld, kloppen uw verklaringen hieromtrent nog steeds niet met de verklaringen die u aflegde tijdens uw onderhoud op de DVZ. Aangezien deze afpersing geen detail betreft, maar de kern van uw relaas vormt, kan van u verwacht worden dat u hier consistente verklaringen over zou kunnen afleggen. Uw inconsistente verklaringen over de duur van de periode waarin u werd afgeperst doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”*

Daarnaast legt verzoekende partij eveneens inconsistente verklaringen af over de duur van de periode tussen het moment dat zij voor het eerst werd gevraagd om 1.000 USD te betalen en het moment dat zij in elkaar werd geslagen. Door verwerende partij wordt hieromtrent terecht als volgt vastgesteld: *“Na analyse van het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de duur van de periode tussen het moment dat u voor het eerst werd gevraagd om 1.000 USD te betalen en het moment dat u in elkaar werd geslagen evenmin consistent waren. Wanneer u gevraagd werd hoeveel tijd er tussen deze twee momenten zat verklaarde u: “Enkele maanden, omdat ik ook met periodes werkte, het was niet makkelijk om me te vinden in die periode, wanneer ze me tegen kwamen hebben ze me mee*

genomen.” (CGVS p. 11). U verklaarde tijdens hetzelfde onderhoud eveneens dat u voor het eerst werd gevraagd 1.000 USD te betalen in augustus of september 2020 (CGVS p. 11). Aangezien u in de zomer van 2021 in elkaar werd geslagen (CGVS p. 7), zou dit willen zeggen dat u (in plaats van enkele maanden) ongeveer een jaar nadat u voor het eerst werd gevraagd meer te betalen, werd aangevallen. Deze inconsistente verklaringen met betrekking tot de duur van de periode tussen de aanvankelijke vraag om meer te betalen en de laatste bedreiging – een kernelement uit uw relaas - doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verder meent de Raad dat verwerende partij tevens op goede gronden vaststelt dat het gedrag van verzoekende partij niet in overeenstemming valt te brengen met de door haar voorgehouden vrees, waaruit wederom het ongeloofwaardig karakter van haar relaas blijkt. Meer bepaald doet de commissaris-generaal in dit verband volgende pertinente vaststellingen: “Verder is uw gedrag niet in overeenstemming met de door u voorgehouden vrees. U verklaarde dat u in de zomer van 2021 werd mee genomen en in elkaar geslagen. De personen die u fysiek verwondden zouden eveneens uw paspoort, dat u toen bij u had, hebben afgenomen. Na dit voorval besloot u te vertrekken (CGVS p. 12-13). In de maanden na het incident hield u zich bezig met het regelen van uw documenten en uw vertrek (CGVS p. 13). U verklaarde: “En daarna (na het incident) ben ik beginnen documenten regelen. Er was tijd nodig om PP te regelen, wanneer ik, zodra ik de documenten in handen kreeg ben ik snel vertrokken en ben naar hier vertrokken.” (CGVS p. 11). U verklaarde verder dat uw zoon reeds oud was, uw ouders overleden waren en niets u nog in Georgië hield (CGVS p. 13). Los van het feit dat het merkwaardig is dat u uw paspoort steeds op zak had (CGVS p. 7), dient opgemerkt te worden dat uw paspoort reeds werd uitgegeven op 2 augustus 2021 (zie groene map document 1). Zelfs nadat u Georgië kon verlaten met uw paspoort bleef u nog twee en halve maand daar. Indien u in Georgië daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou lopen, is het dan ook niet geloofwaardig dat u nog meer dan twee maand bleef, hoewel u wel de kans en de intentie had snel te vertrekken. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan uw voorgehouden vrees.”

Dat verzoekende partij haar relaas allerminst aannemelijk maakt, geldt ten slotte des te meer gezien het totaal gebrek aan documenten ter staving van haar asielrelaas. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij waar deze hierover het volgende opmerkt: “Ten slotte dient een totaal gebrek aan documenten ter staving van uw asielrelaas vastgesteld te worden. Hoewel er van u verwacht kan worden dat u uw relaas met verschillende documenten zou kunnen staven, blijft u hierbij in gebreke. Zo kon u geen enkel bewijs voorleggen van het atelier dat u uitbaatte en legde u evenmin medische documenten neer in verband met de verwondingen die u zou hebben opgelopen. U verklaarde het gebrek aan bewijs in verband met uw werk aanvankelijk door te zeggen dat u er niet op had gerekend dat u zou vertrekken en dat u uw vertrek niet had voorbereid. Wanneer u gevraagd werd of u dan nog aan documenten in verband met uw atelier zou kunnen komen, bleek uit uw antwoord dat u niet wist aan wie u documenten moest opvragen. Wanneer u gevraagd werd of u enige aankoop- of verkoopdocumenten had, antwoordde u louter dat u niets had. U zou uw zaak evenmin hebben geregistreerd (CGVS p. 6-7). Indien u werkelijk eigenaar was van een schoenenatelier in Georgië kan echter wel van u verwacht worden dat u dit met documenten zou kunnen staven. U slaagt er dan ook niet in aan te tonen dat u de laatste paar jaar voor uw vertrek uit Georgië daadwerkelijk een schoenenatelier heeft uitgebuit.

Het gebrek aan documentatie met betrekking tot de medische zorg die u kreeg, verklaarde u opnieuw door te zeggen dat u er niet op gerekend had dat u zou vertrekken. Verder beweerde u dat de zaken in Georgië anders lopen dan in België en dat men daar uitdrukkelijk zelf om zijn documenten moet vragen (CGVS p. 12). Uit de verklaringen die u later tijdens hetzelfde interview aflegde (cfr. supra), blijkt dat u na het incident in het bos nog enkele maanden in Georgië bleef om uw documenten te regelen. U vernieuwde voor uw vertrek zelfs nog uw rijbewijs (CGVS p. 11, 12, 13, zie groene map document 2). De uitleg dat u geen documenten ter staving van uw relaas kan voorleggen omdat u niet wist dat u zou vertrekken, raakt dan ook kant noch wal. Het gebrek aan documentatie tast uw geloofwaardigheid verder aan.”

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met voormelde motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van (één versie van) reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, het minimaliseren van de vastgestelde inconsistenties en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen, dewelke steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoekende partij kan evenmin volstaan met een verwijzing naar haar leeftijd, haar medische problemen en stress om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in een ander daglicht te stellen. Immers

dient te worden vastgesteld dat door verzoekende partij geen enkel medisch attest wordt bijgebracht waaruit kan blijken dat zij omwille van fysieke en/of mentale problemen en/of haar leeftijd niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verder erkent de Raad dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, doch ontslaat dit verzoekende partij niet van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. De door verzoekende partij aangehaalde stress doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing.

2.2.6. Aangaande de verklaring van verzoekende partij dat zij in de periode van 2010-2011 eveneens afgeperst werd en in elkaar werd geslagen voor geld (notities CGVS, p. 8 en 13), stelt de Raad vast dat verwerende partij dient te worden gevolgd waar deze hierover als volgt motiveert: *“U verklaarde doorheen het onderhoud dat er ook vóór u begon met uw schoenenatelier verschillende incidenten waren (CGVS p. 8). Zo zou u in de periode van 2010-2011 eveneens afgeperst zijn geweest en in elkaar zijn geslagen voor geld (CGVS p. 13). U kende echter geen problemen meer nadat u het casino sloot (CGVS p. 13-14). Wanneer u gevraagd werd naar de periode tussen 2010 en 2020, verklaarde u dat u geen bijzonder ernstige problemen had gekend. Indien u in die tien jaar bijzonder ernstige problemen zou hebben gehad, zou u uit Georgië zijn vertrokken (CGVS p. 14). U zou enkel kleine problemen hebben gekend die u zelf kon oplossen (CGVS p. 14-15). Hieruit blijkt dan ook niet dat u vóór 2020 in Georgië een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld onder subsidiaire bescherming zou hebben gelopen.”*

Door in haar verzoekschrift louter te bevestigen dat zij inderdaad niet omwille van deze *“oude problemen”* het land heeft verlaten, maar omwille van de gebeurtenissen in 2020-2021, werpt verzoekende partij hierop vanzelfsprekend geen ander licht. Evenmin doet zij dit met haar opmerking dat *“al deze zaken een cumulatief effect hebben gehad en uiteindelijk de draagkracht van verzoeker hebben ondermijnd”*. Immers doet zij hiermee op geen enkele wijze afbreuk aan, en gaat zij voorbij aan, de hierboven gedane vaststelling dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij recent voor haar vertrek uit Georgië werd afgeperst.

2.2.7. Verder is de Raad van oordeel dat verzoekende partij evenmin een nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt omwille van het feit dat zij Jezidi is. Door de commissaris-generaal wordt desbetreffend immers dienstig op het volgende gewezen: *“Verder verklaarde u dat u in Georgië sinds uw kindertijd werd onderdrukt en beschouwd werd als mens van een ‘derde soort’ omwille van het feit dat u Jezidi bent (CGVS p. 16). In dit verband dient te worden opgemerkt dat uw etnische origine op zich geen aanleiding geeft om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging te weerhouden. Uit informatie die beschikbaar is en werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers niet dat er de laatste jaren sprake is van daden van vervolging ten aanzien van Jezidi omwille van hun religie. Een eventuele vrees voor vervolging omwille van uw religie dient persoonlijk en in concreto te worden aangetoond. Uw verklaringen over de problemen die u zou hebben meegemaakt omwille van het feit dat u Jezidi bent, bleven echter oppervlakkig en vaag. Gevraagd welke problemen u kende omwille van het feit dat u Jezidi bent herhaalde u dat jullie onderdrukt werden en beschouwd als mensen van een ‘derde soort’. U verklaarde eveneens dat Georgiërs eerder werden aangenomen voor werk dan Jezidi. Gevraagd welke problemen u dan in uw persoonlijke leven had meegemaakt, herhaalde u dat u heel uw leven problemen had, dat u daarom zo vaak weg en op de vlucht was en dat u niet zou zijn vertrokken als uw leven normaal was. Wanneer u werd gevraagd om dit concreet te maken en werd gewezen op het feit dat uw verklaringen vaag bleven, antwoordde u dat u de problemen die u had, normaal had uitgelegd en dat u heel uw leven werd gediscrimineerd. Op de vraag hier voorbeelden van te geven antwoordde u louter dat u ‘heel de weg’ werd gediscrimineerd. Wanneer u om meer uitleg werd gevraagd herhaalde u dat het moeilijk was werk te vinden en dat er overal problemen waren (CGVS p. 16). Hoewel u verschillende keren de mogelijkheid had uit te leggen hoe u in Georgië discriminatie zou hebben ervaren omwille van het feit dat u Jezidi bent, komt u niet verder dan te stellen dat het moeilijk was werk te vinden. In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat u volgens uw eigen verklaringen verschillende jobs hebt uitgeoefend in Georgië: zo opende u drie winkels, had u een casino, importeerde u auto's vanuit Amerika (CGVS p. 6, 8, 15). Uit uw verklaringen bleek bovendien niet dat u met de winkels en het casino moest stoppen omwille van (problemen gelieerd aan) uw geloofsovertuiging (CGVS p. 6, 8). U toont dan ook niet aan dat u in Georgië omwille van uw religie discriminatie heeft meegemaakt die zwaarwichtig of dermate frequent was dat dit gelijk gesteld zou kunnen worden met vervolging.”*

Ook in haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan een loutere verwijzing naar de algemene situatie van Jezidi in Georgië, zonder evenwel *in concreto* een nood aan internationale bescherming ten gevolge van het feit dat zij Jezidi is aan te tonen.

2.2.8. Wat nog de medische problemen van verzoekende partij betreft, wijst de Raad erop dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden, dient zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te volgen.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift lijkt voor te houden dat zij als Jezidi geen toegang zal hebben tot de gezondheidszorg in Georgië, duidt de Raad er ook hier op dat het aan verzoekende partij toekomt zulks *in concreto* aan te tonen en dat zij niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene situatie voor Jezidi in Georgië. De Raad bemerkt hierbij dat nergens uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud blijkt dat zij in Georgië verstoken zou blijven van een passende behandeling van haar medische problemen omdat zij Jezidi is. Toen haar gevraagd werd of zij in Georgië behandeld kan worden voor haar gezondheidsproblemen, verklaarde zij immers slechts dat er in Georgië geen specialisten meer zijn (notities CGVS, p. 17). Dat zij thans plots het feit dat zij Jezidi is opwerpt als reden waarom zij bij terugkeer naar Georgië niet zal kunnen rekenen op een passende behandeling voor haar medische problemen, is dan ook geenszins ernstig en kan niet overtuigen.

2.2.9. Ten slotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten het volgende oordeelt: *“De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. Uw paspoort en rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens en informatie met betrekking tot uw vlucht naar Europa, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.”* Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangehaald die hierop een ander licht werpen.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT